

Alles in het frame

PJ MARES KADERT DE ONGEKENDE CREATIVITEIT

**PJ en Mares ...handwerk
binnen grenzen...** [1]

**Ruimtelijke combinatie van
veel materialen** [2]

Erik van den Berg

De een draagt een colbert met sjaal. De ander een capuchontrui met muts. Peter-Jan Scherpereel is bijna vijftig en van huis uit architect. Tom Mares is een stuk jonger, interieurontwerper en meubelmaker. Maar qua design en vormtaal zitten ze op één lijn, zo blijkt als de oudste ontwerper aanschuift bij het interview.

Door de files is hij wat verlaat, maar als we hem naar het Nomax-concept vragen, geeft hij precies hetzelfde antwoord als zijn jongere collega tien minuten eerder deed. De volgorde is anders, maar inhoudelijk is het antwoord beangstigend identiek.

“Natuurlijk zijn we door de jaren steeds meer naar elkaar toe gegroeid”, legt Peter-Jan Scherpereel uit. “Maar al bij onze eerst ontmoeting was er een klik.” Het duo leerde elkaar kennen toen Tom nog studeerde. Hij liep stage bij de oud-vennoot van Scherpereel, die toen als architect werkte. In de loop der jaren gingen ze steeds meer samenwerken en twee jaar geleden begonnen ze samen een ontwerpstudio en atelier in Brussel. Ze hebben een eigen collectie met onder meer tafels, wasbakken en kledingrekken. En daarnaast doen ze vaak eenmalige projecten, zoals de complete inrichting van woningen of bedrijven.

KADERS Beiden hebben zo hun eigen rol binnen het bedrijf. ‘PJ’ doet de klantcontacten, is het eerste aanspreekpunt en schetst de kaders. ‘Mares’ werkt meer op de achtergrond, vult de ideeën in en zorgt voor de details en afwerking. Of in de woorden van Tom Mares: “Peter-Jan is van het ruimtelijke. Hij ziet de relatie tussen meubels en ruimte. Hij kijkt functioneel en schetst de kaders. Ik stap

daarna pas in, ik creëer het beeld, denk na over materialen en kleuren. En vervolgens maken we het plaatje samen af.” In het najaar wordt hun nieuwe keukenmodule Nomax voor het eerst vertoond op de Biënnale Interieur in Kortrijk. Het wordt een keukeneiland, bestaande uit een stalen frame met daarbinnen kastjes van hout en marmer. In hun studio in Brussel staat nu al een soortgelijke keuken, maar dan veel minder diep. Als je ze vergelijkt, wordt het concept direct helder. Het lijkt qua opbouw een beetje op de Salinas die Patricia Urquiola ontwierp voor Boffi. Binnen grenzen kan het stalen frame op maat worden gemaakt, en daarbinnen kan de consument kiezen uit kasten en lades van diverse breedtes, materialen en kleuren. Daarmee zijn de mogelijkheden in principe onbeperkt.

TIJDSBEELD Zelf hebben ze de overeenkomsten met de keuken van Urquiola ook gezien. “Dat liep een beetje gelijktijdig”, zegt Scherpereel, “Vreemd hoe dat soms gaat. Het zal wel een tijdsbeeld zijn. En waarschijnlijk gaan de andere grote merken binnen een aantal jaren volgen. Zo gaat dat altijd. Boffi was nu een uitzondering, maar in principe zijn het altijd de kleine ontwerp bureaus die als eerste zulke nieuwe ideeën lanceren. Als wij als designers alweer met het volgende bezig zijn, volgen de grote merken. Neem die witte, strakke keukens die nu nog steeds in alle showroom staan, die zagen wij twintig jaar geleden als ideaal.”

Als we naar de eerdere keukens van PJ Mares kijken, zien we overeenkomsten met Nomax. “Dat is onze signatuur”, zegt Tom. “Het nieuwe zit 'm in de module. Het idee

Nomax heet een op maat gemaakt stalen frame waarbinnen consumenten kunnen kiezen uit kasten en lades van diverse breedtes, materialen en afwerkingen. Het idee is van het Belgische ontwerp bureau PJ Mares: ‘Ongekende mogelijkheden, binnen één stramien.’

'We houden niet van cleane meubels, die leven niet'

ontstond toen we steeds meer aanvragen kregen voor vergelijkbare keukens. Je moet weten dat een keuken ontwerpen een lang, complex en vooral duur proces is. Zeker als je zoals wij gelooft in handwerk en hoogwaardige details. Daarom hebben we een middenweg verzonnen: een vast stramien, met behoud van keuzemogelijkheden en kwaliteit."

MIDDENWEG Alle modellen worden nog steeds door het duo zelf ontworpen. En ook de houten kastjes worden nog steeds geproduceerd en afgewerkt in hun atelier om de hoek. Maar het staal wordt voortaan besteld in een fabriek, waar het ook wordt gelakt. "Nog steeds een beetje een middenweg", zegt Scherpereel. "We geloven in handwerk, maar wel binnen grenzen. We zijn primair ontwerpers,

**Warmte en
flexibiliteit [1]**

**Hout en steen laten de
keuken bewegen [2]**

Hoogwaardige details [3]

Nomax in rvs [4]

geen meubelmakers. Dus in principe willen we dingen ontwerpen die overal geproduceerd kunnen worden.”

Voor het showroom-model in de studio heeft het duo de meest uiteenlopende materialen gebruikt: hout, marmer, staal. En ook qua kleuren en lijnen springt deze keuken in het oog. Daarmee past hij in hun eigen ideaalplaatje: “We houden niet van cleane meubels”, zegt Tom. “Die leven niet. Als je er iets op zet, wordt het snel een warboel. Als je werkt met verschillende materialen, beweegt een meubel van zichzelf. En extra toevoegingen worden daarmee veel natuurlijker. Maar het is vaak ook de uitkomst van logisch nadenken.”

FUNCTIONEEL De ontwerper verduidelijkt dit aan de hand van een voorbeeld: “We krijgen veel lovende reac-

ties op onze werkbladen die uit verschillende materialen bestaan. Maar dat ontstaat vaak functioneel. Een man wil bijvoorbeeld een stenen blad omdat hij daar graag aan werkt. Maar zijn vrouw wil 's ochtends aan hetzelfde eiland ontbijten, voor haar is dat steen veel te koud. Daarom maken we in zo'n geval een combinatie van steen en robuust hout. Dat gaat bijna altijd hand in hand. We gebruiken vaak staal omdat het, naast esthetisch, ook sterk is.”

“Wat dat betreft houden we een beetje het midden tussen Italianen en Scandinaviërs”, vervolgt Tom Mares. “We combineren het logische en functionele van Zweden en Denen met de sexyheid en de elegantie van Italianen. En als je naar de kaart kijkt, klopt dat ook wel. België ligt er geografisch precies tussenin.”
pjmares.com